

DJEVOJČICA MOMKU BJE MILA

*Djevojčica momku bje mila
No miliji drugi je njoj,
A drugi, jer drugu taj ljubi
To zadao vjeru je toj.*

*Djevojčica pošla je nato
Za prvoga koga joj put
Nanesao, bogzna odakle,
Eh, momče, udes ti hud!*

*To stara i znana je priča,
Al' nova će ostat 'vijek,
A kome se slučajno desi —
Zaludu svaki mu lijek.*

(Preveo Hinko Gottlieb)

GDJE?

*Gdje će jednom izmoreni
Putnik naći log svoj trajni?
Zar pod palmama na jugu?
Zar pod lipama na Rajni?*

*Hoće li mi raku dati
Tuđe ruke u pustinji?
Il' ću ležati na žalu
Kakvog mora, u tudini?*

*Ma gdje bilo — kružit će me
Nebo; a sred noćne sjene
Ko mrtvačke svijeće sjati
Roj će zvijezda iznad mene.*

(Preveo Vladimir Nazor)

SLESKI TKALCI

*U mračnom oku suze nema,
Kraj tkalačkog stana bura se sprema;
Njemačka, tkamo za odar tvoj,
U sukno utkivamo kletvu i znoj —
Mi tkamo, mi tkamo!*

*Nek proklet bog je taj, kome se molismo,
Od zime i glada već davno obolismo;
I zaludu mi se nadasmo, muko!
On nas je varao i za nos vukao —
Mi tkamo, mi tkamo!*

*Nek proklet kralj je, taj kralj bogataša,
Nije ga smekšala nevolja naša,
On iz nas iscijedi posljednji groš,
Ko pse nas strijelja, pa što hoće još?
Mi tkamo, mi tkamo!*

*Nek padne na lažnu domovinu kletva,
Jer jad i sramota joj jedina žetva,
Gdje rano je poništen svaki cvijet,
Gdje gnjilež i trulež opaja taj svijet —
Mi tkamo, mi tkamo!*

*I čunak leti, čuj, tkalački stan,
Mi marljivo tkamo noć i dan —
Njemačka stara, na odar tvoj
U sukno utkivamo kletvu i znoj,
Mi tkamo, mi tkamo!*

(Prevo Vjekoslav Majer)

ZAJEČI, NAŠA TUGO

(Uz jedan egzemplar knjige „Der Rabbi von Bacharach“)

*Zaječi, naša tugo,
Martirija pjesmo nam zla,
Ispunjala štono već dugo
Rasplamtjela čuvstva mi sva!*

*U uho prodire svako
I k srcu traži svoj put;
Oživio ja sam tu jako
Naš bol i drevan i ljut.*

*I veliko plače i malo
I hladna gospoda — gle,
I cvijeće je plakati stalo
I nebeske zvjezdice sve.*

*A sve će te suze da teku
I put svoj proteći dug
I sliti u jednu se rijeku
U Jordan — tiho — na jug.*

(Preveo Hinko Gottlieb)